

When the Going Gets Tough: How Do We Respond to Adversity?

I. "Everything Comes From Above"

(1) י"ג עיקרים להרמב"ם עיקר ראשון

אני מאמין באמונה שלמה שהבורא יתברר שמו הוא בורא ומנהיג לבל הברואים והוא לבדו עשה ועושה ויעשה לכל המעשים.

1) Maimonides' 13 Principles of Faith #1

I believe with perfect faith that the Creator, Blessed be He, fashions and guides all creations. And He alone made, makes, and will make all beings.

(2) חובות הלבבות שער הביטחון פ"ב

והששית, שיהיה ענין הבוטח כלו מסור בידו ולא יוכל אדם להזיקו ולהועילו ולא להטיב אליו ולא לדחות נזק מעליו זולתו, כעבד האסור, אשר הוא בבית הבור ברשות אדוניו. וכשיהיה הבוטח ברשות מי שבטח עליו על הענין הזה, יהיה יותר ראוי לבטוח עליו.

2) Chovot HaLevavot "The Gate of Bitachon" Ch. 2

The sixth condition (to trust in one's friend) is that his concerns are completely governed by the actions of his friend, and that no one save for his friend has the capacity to help or to hurt him, just as a servant is completely dependent on his master...and this also requires that the friend is under the purview of the one he trusts.

(3) חובות הלבבות שער הביטחון פ"ג

והחמישי, שאין ביד אחד מהברואים להועיל את נפשו ולא להזיקה ולא לזולתו, כי אם ברשות הבורא יתברך, כי העבד כשיהיה לו יותר מאדון אחד ויהיה כל אחד מהם יכול להועילו, לא יתכן לו לבטח על אחד מהם, מפני שמקוה התועלת מכל אחד מהם...וכן כשירגיש האדם, שלא יועילנו ולא יזיקנו אחד מהנבראים אלא ברשות הבורא ית', ישוב לבו מיראתם ותקותם, ויבטח על הבורא לבדו, כמ"ש: אל תבטחו בנדיבים בכן אדם שאין לו תשועה.

3) Chovot HaLevavot "The Gate of Bitachon Ch. 3"

The fifth reason (to have complete trust in G-d) is the reality that no one of G-d's creations has the capacity to harm or to help him save for G-d himself...And if one believes that beings other than G-d truly have the capacity to help him, he will not be able to have faith in any of them alone as he hopes to draw benefit from all of them...Thus, if a person is able to instill these feelings within himself, he will be able to have complete faith in G-d alone.

II. "All that G-d Does is Good"

(1) גמ' ברכות ס: -סא.

אמר רב הונא אמר רב משום רבי מאיר, וכן תנא משמיה דרבי עקיבא: לעולם יהא אדם רגיל לומר כל דעביד רחמנא לטב עביד. כי הא, דרבי עקיבא דהוה קאזיל באורחא, מטא להאי מתא, בעא אושפיזא לא יהבי ליה. אמר: כל דעביד רחמנא לטב. אזל ובת בדברא, והוה בהדיה תרנגולא וחמרא ושרגא. אתא זיקא כבייה לשרגא, אתא שונרא אכליה לתרנגולא, אתא אריה אכלא לחמרא. אמר: כל דעביד רחמנא לטב. ביה בליליא אתא גייסא, שבייה למתא. אמר להו: לאו אמרי לכו כל מה שעושה הקדוש ברוך הוא הכל לטובה!

1) Gemara Berachot 60b-61a

R' Akiva was wont to say "One should condition himself to say 'All that G-d does is good.' Once R' Akiva was traveling. He reached the outskirts of town, and no one would host him. Yet, he said "All that G-d does is good." He camped in the desert, with a chicken, a donkey, and a burning candle. A wind extinguished the candle, a cat ate the chicken, and a lion devoured the donkey. Yet, he said "All that G-d does is good." That night, an army came and captured the entire city (while R' Akiva was spared). R' Akiva said in kind, "Did I not tell you that all G-d does is good!"

(2) שו"ע או"ח סי' ר"ל סע' ה'

לעולם יהא אדם רגיל לומר: כל מה דעביד רחמנא, לטב עביד.

2) Shulchan Aruch Orach Chaim 230:5

One must condition himself to say "All that G-d does is good."

(3) פיה"מ להרמ' ברכות פ"ט מ"ה

אמרו כשם שהוא מברך על הטובה, ר"ל שיקבלם בשמחה ויכבוש רגשותיו ויישב דעתו כשמברך ברוך דיין האמת, עד שייראה כמו בזמן שהוא מברך הטוב והמטיב, וכמו שאומרים חכמים ברוב עניניהם כל מה דעביד משמייא לטב, וזה דבר מושכל אצל הנבונים אע"פ שלא הזהירה עליו תורה, לפי שהרבה דברים נחשביין לרע בתחלתם וסופם מביאים טובה גדולה, והרבה דברים נחשבים בראשיתם טוב ויהיה בסופם רע מאד ולכן אין ראוי לנבון להצטער בבוא צרה גדולה וגזירה הרת סכנה, לפי שאינו יודע התכלית.

3) Maimonides' Commentary to the Mishna Berachot 9:5

Our Sages taught: "As one blesses on the negative, he must bless on the positive." They intended for us to accept difficult events with positivity...just as our sages said "All that G-d does is good." And this idea is logical, even without explicit command in the Torah. For in many instances, while events appear negative when the first occur, the end result can be very positive... Thus, it is not appropriate to lose faith when difficult events come to pass, for one does not know their final conclusion.

(4) חובות הלבבות שער הבטחון פ"ג

ואם יאמר האומר: הנה אנחנו רואים מקצת צדיקים לא יזדמן להם טרפם, אלא אחרי העמל והיגיעה ורבים מאנשי העברות בשלוחה וחייהם בטוב ובנעימים, נאמר כי כבר קדמו הנביאים והחסידים לחקר על זה הענין... אך הניח הנביא התשובה בבאור עילת זה, מפני שעילת כל אחד מן הצדיקים הנבחנים וכל אחד מן הרשעים שהם בטובה בעוה"ז זולת עילת האחר, לכן העיר על זה באמרו: הנסתרות לה' אלהינו והנגלות לנו ולבנינו, ואמר החכם בדומה לזה: אם עשק רש וגזל משפט וצדק תראה במדינה אל תתמה וגו', ואמר הכתוב הצור תמים פעלו כי כל דרכיו משפט.

4) Chovot HaLevavot "The Gate of Bitachon" Ch. 3

Should one ask, "We constantly see righteous people who only receive meager sustenance after much toil and labor, while many wicked people live in comfort without any difficulty?" We would tell them that the Prophets and Pious Ones dealt with this in the past... Yet, the Prophets give no explicit answers to these problems, because the rationale (of G-d) behind these events differs in each individual circumstance... Thus, our Torah teaches "The hidden belong to G-d alone, while the revealed are left to us."

III. The Value of the Struggle

(1) גמ' ברכות יג.

תני בר קפרא: כל הקורא לאברהם אברם - עובר בעשה, שנאמר: והיה שמך אברהם. רבי אליעזר אומר: עובר בלאו, שנאמר: הולא יקרא עוד [את] שמך אברם... אלא מעתה, הקורא ליעקב יעקב הכי נמי? - שאני התם, דהדר אהדריה קרא, דכתיב ויאמר אלהים לישראל במראות הלילה ויאמר יעקב יעקב.

1) Gemara Berachot 13a

Bar Kappara taught, "One who calls 'Avraham' by the name 'Avram' violates a positive commandment, as the verse states "And your name shall be Avraham."... If so, if one calls 'Yaakov' by the name 'Yaakov', the same should apply! Rather, 'Yaakov' is different because the Torah itself retained the name 'Yaakov.'

(2) מהרש"א חידושי אגדות ברכות יג.

ויש לדקדק באלו שינוי השמות דמ"ש באברהם שנעקר הראשון לגמרי ועובר בלאו ע"ש אברם ומ"ש ביעקב דהראשון טפל והב' עיקר כדאמרין לעיל... והנראה ע"פ מה שבארנו ששינוי השם דאברהם הוראה להיות לגוי גדול אב המון גוים כמ"ש בתחלה נקרא אברם אב לארם אינו מוליד בן ליורשו ולזה נעקר זה השם לגמרי שלא למעט שפע כח אלהי שניתן לאברהם להיות אב להמון גוים אבל שינוי שם של יעקב אינו רק על שם השררה והחשיבות כמ"ש כי אם ישראל יהיה וגו' כי שרית וגו' וע"כ אין לחוש לקרותו בשם הראשון אלא שיהיה שם השררה עיקר ושם השפלות מלשון עקב יהיה טפל לו.

2) Maharsha's Commentary to Aggadot Berachot 13a

This passage is difficult. After all, why was the change in Avraham's name absolute inasmuch as his original name was completely uprooted, while Yaakov retained his original name...? The answer perhaps

is rooted in the fact that Avraham's original name connoted a certain lacking in his stature, as it limited his status to "the Father of Aram" and this was completed uprooted by his new name which determined that his status would be "the Father of Many Nations." However, Yaakov's new name connoted his new stage of grandeur as he had bested the angel. Yet, his old name did not represent any minimization of his new stature.

3) דרשות הר"ן הדרוש השישי

והיותר רחוק מן הטבע הוא מעשה אברהם אבינו עליו השלום בעקידת יצחק, כי לא היה נמשך לו עונש כלל אם לא יעקבנו, כי לא צוהו השם יתברך בזה, והנה הבטיחו (בראשית כא יב) כי ביצחק יקרא לך זרע, וזהו לשון הכתוב (שם כב ב) קח נא את בנך וגו', וכבר נודע שזה המאמר אינו לשון צווי אלא לשון בקשה (סנהדרין פט ב), שהראה לו שייטב בעיניו אם ימחול אברהם על הבטחתו ויעקוד בנו, ולו היה אברהם משיבו הן לי לא נתתה זרע כי אם זה, והבטחתי בו, ואיך אעשה זה, לא נחשב לו עון ולא ישיגנו עונש מזה, ואף על פי כן לגודל אהבתו את השם יתברך מצא את לבבו לעקדו, כדי שיעשה חפץ השם יתברך לבד, ואף על פי שאילו לא עשאו לא היה משיגו עונש כלל.

3) Derashot HaRan No. 6

Perhaps one of the most unnatural acts was the act of Avraham at the akeidah...and one cannot suggest that Avraham would have been punished had he decided not to do the akeidah, as G-d never explicitly commanded him to do so...Yet, due to his extreme love of G-d, he found the strength within himself to perform the akeidah, as he desired to do the will of G-d alone.